

**İSTANBUL
TÖB-DER ŞUBESİ
KAWA GRUBU
ÇALIŞMA PROGRAMI**

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÙLTÜR
VAKFI

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÙLTÜR
VAKFI

DİZGİ — BASKI
BARIŞ MATBAASI
İSTANBUL
25 MAYIS 1977

KAWA KİMDİR?

Mitolojiye göre Piştadiler tahtında Cemşidin yerine geçen ve bu mitolojik İran hanedanının 5. kralı olan Dahhak (Dehak)ın efsanesini anlatır.

Dahhak'ın omuzunda çıkan yılan biçimindeki bir yaranın tedavisinin ancak her gün iki delikanlının beynini kullanmasıyla iyileşebileceğini salık verirler.

Bunun üzerine hergün iki delikanlı zorla alınarak kurban edilir. Bu işle görevli kişi «Feridun» gençlerden birinin yerine bir oğlak keserek ölümden kurtardığı gençleri bir dağ kulübesinde saklar. Sıra bir demirci olan Kawa (Kawe) nın oğluna geldiğinde Kawa direnir. Ve çekinici alarak dağ kulübesinde biriken yüzlerce gencin başına geçerek zalim Dahhak'a karşı başkaldırır. Kawa (Kawe) nın başlattığı mücadele bütün halkın desteğini alarak Dahhak'ın zalim yönetimine son verilir. O günden bu güne başta Kürtler olmak üzere bütün İran halkları bu kurtuluş gününü her yıl 21 Mart'ta Newroz (Yeni gün) bayramı olarak kutlamaktadırlar.

Mitolojik bir halk kahramanı olan Kawa sınıfsal ve ulusal bir hareketi simgelemektedir. Tarih-te Kawa Kürtlerin Spartaküs'ü olarak tanınır.

GİRİŞ

Öğretmenlerin ekonomik ve demokratik haklarının alınması mücadelesini vermek için kurulan TÖB-DER, hakim sınıflara karşı Türk ve Kürt halkının bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde etkin bir yere sahiptir. Türkiye'de uzun yıllardır ekonomik ve demokratik hakları uğruna etkin ve kararlı bir mücadele veren öğretmenler hakim sınıfların boy hedefi haline gelmiştir. Bugüne kadar sömürgeciyi faşist diktatörlük birçok öğretmeni katletmiş, birçoğu saldırılara uğramış ve tutuklanmıştır.

Eğitim, hakim sınıfların iktidarını ayakta tutmak için halk kitlelerini gerici dünya görüşleriyle şartlandırarak zararsız hale getirmek, ekonomide ve devlet cihazında ihtiyacını duyduğu uzmanları yetiştirmek için hayati bir öneme sahiptir.

Türkiye'de eğitimin sınıfsal karakterinin yanında ırkçı bir temele dayanan ulusal bir karakteri de vardır. Bu Türkiye'deki eğitimin sınıf temeline özgü karakteridir. Türk hakim sınıfları eğitimden bir yandan halkın üzerindeki sınıfsal

baskı ve sömürülerini sürdürmek için yararlanırken, diğer yandan, emperyalizme bağımlı kapitalizmi geliştirmek için sömürgeleştirdiği Kürdistan'da, Kürt ulusal varlığını ortadan kaldırmak için yararlanmaktadır. Türk hakim sınıfları Kürt dilini unutturmak, Kürt ulusal kültürünü tahrip etmek, ulusal değerlerini yozlaştırmak için yoğun bir «eğitim seferberliği»ne girişmiştir. Kürdistanın her köyünde, hakim ulus kültürünü yaymak, hakim ulusun dilini öğretmek için okullar kurmaktadır. Türk hakim sınıfları Kürdistan'ın her kazasında milyonlarca lira harcayarak, yatılı bölge okulları açarak, köylerden devşirdikleri Kürt çocuklarını, kültürlerinden bütünüyle koparıp, dejenere bir nesil yetiştirmeye çalışıyorlar.

Bir zamanlar Osmanlı feodalizmi Avrupa'da işgal ettikleri ülkelerde zorla topladıkları çocukları bir kısmını yeniçeri ocaklarında asker olarak yetiştirip tekrar Avrupa'ya, öz halkının üzerine yeni seferler yapmak üzere gönderirken diğer bir kısmını da, Enderun (Saray mektebi) larda eğiterek imparatorluğa «devlet ricali» olarak yetiştiriyorlardı. Bugün Türkiye Cumhuriyeti, devşirmeci Osmanlı eğitim sistemini, eksiksiz olarak Kürdistan'da uygulamaktadır.

Hakim sınıfların iktidarları açısından önemli bir yeri olan eğitimin en önemli unsuru öğretmen-

lerdir. Eğitimin sınıf çıkarlarına hizmet edecek bir biçimde sürdürülmesi için öncelikle öğretmenlerin hakim sınıfların dünya görüşünü kabul etmeleri ve savunmaları gereklidir. Türkiye’de öğretmenlerin hakim sınıfların borozanlığını yapmayarak emekçi halkın yanında saflarını alması, hakim sınıfların öğretmenler üzerinde baskı ve terör uygulamasına neden olmaktadır. Bugün hakim sınıflar, öğretmenler ve öğretmen yetiştiren kurumların hepsinde sıkı bir faşist denetim ve eğitim programı uygulamaktadır. Türkiye’deki bütün eğitim kurumları, eğitim enstitüleri, yüksek öğretmen okulları ve öğretmen yetiştiren diğer fakülteler yıllardır faşist işgal altındadır. Hakim sınıflar bu kurumların bir tek devrimci ve yurtsever öğretmen dahi yetiştirmemesine özenle dikkat etmektedir. Bu hakim sınıfların öğretmenlerden ne kadar korktuğunun açık delilidir.

Demokratik kitle örgütleri aracılığıyla eğitimin sınıfsal karakterine karşı verilen mücadele, eğitimin ırkçı, şöven ve zoraki asimilasyoncu karakterine karşı verilecek mücadeleyle bütünleştirilmelidir. Bu, demokrat olmanın kıstasıdır. Başta Kürt ulusu olmak üzere bütün ezilen milliyet ve etnik guruplar üzerinde uygulanan ırkçı şöven, asimilasyoncu eğitime karşı çıkmayı şu ya da bu nedenle red etmek demokrat olmanın inkarıdır.

ULUSLARARASI DURUM :

Öğretmenlerin demokratik ve devrimci mücadelesi dünya ve Türkiye çapında ezilenlerin, sömürülenlerin, sömürenlere ve ezenlere karşı verdikleri mücadelenin bir parçasıdır. Öğretmenlerin devrimci ve demokratik mücadelesini doğru bir şekilde kavramak için genel uluslararası durumu doğru bir şekilde tahlil etmek ve bunun ışığında doğru bir Türkiye tahlili yapmak gerekiyor.

Bugünkü uluslararası durum genel olarak insanlık toplumunun bütün alanlarını saran derin çatışmalarla çok karmaşık bir özellik göstermektedir. Dünya bir yanda azgın bir yayılmacı faaliyet içerisinde bulunan ABD emperyalizmi ile Rus sosyal emperyalizmi ve işbirlikçileri diğer yanda Zulme ve sömürüye karşı kararlı ve sert bir mücadele veren dünya proletaryası ve ezilen Dünya hakları ile ülkeleri vardır.

ABD emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmi pazar ve nüfuz alanlarını genişletmek ve dünyayı yeniden paylaşmak için yoğun bir rekabet içine girmişlerdir. Korkunç bir rekabet içerisine giren ABD ve Rus sosyal emperyalizmi dünya işçi

sınıfının ve ezilen dünya halklarının sınıf ve bağımsızlık mücadelelerini bastırmak için büyük para ve askeri harcamalar yapıyorlar. Her iki emperyalist devletin bütçelerindeki askeri harcamalar görülmemiş miktarda artış göstermektedir. Bu büyük askeri harcamaların emperyalist ekonomilerinde gösterdiği buhran, bunların, esas ham madde üreticisi gelişmekte olan ülkeler arasındaki rekabetle daha da keskinleşmektedir. Kapitalist ülkeler arasındaki eşit olmayan gelişme yasası Ortak Pazarı, Japonya'yı, Kanada'yı ve diğerlerini, pazarları ve imtiyazları için mücadele ve sermaye ihracı sahasında, Amerikan hakimiyetine meydan okuma alanına çekti.

Emperyalist ülkeler, içine girdikleri buhranın yükünü, emekçi sınıfların omuzlarına yığmaya çalışıyorlar. Bu ülkelerde bir yandan muazzam kârlar ve servetler birikirken diğer yandan da açlık, sefalet dayanılmaz ölçülere varmaktadır.

Her iki emperyalist blokun içine düştüğü buhran kurdukları ittifakların zayıflamasına yol açmaktadır. Dünyanın her tarafında birçok ülke içinde buldukları kötü durumun kaynağının ABD emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmi olduğunun farkına varmışlardır. Bugün artık herkes Lenin'in ve Stalin'in dünya işçi sınıfının ve ezilen dünya halklarının dostu Sovyetler Birliği'-

nin yerini, proleteryanın ve ezilen dünya halklarının düşmanı Rus sosyal emperyalizminin aldığı anlamaktadır.

Rus sosyal emperyalizmi dünya çapında yayılmak ve egemenlik alanını genişletmek için ABD emperyalizmine karşı sıkı bir mücadele veriyor. Sahte sosyalizm, «uluslararası dayanışma» adları altında, ezilen dünya halklarının mücadelelerini kontrol altına almaya çalışmakta, onları kendi sömürgeleri haline getirmek için yoğun bir faaliyet içerisine girmiş bulunmaktadır. Bu gün Asya, Latin Amerika ve özellikle Afrika kıtası iki süper devlet arasındaki rekabetin alanları haline gelmiştir.

Rus sosyal emperyalizmi sömürgeleştirdiği Doğu Avrupa ülkelerinde bağımsızlık eğilimini bastırmak için, her yolu denemektedir. Doğu Avrupa ülkeleri açıkça Rus ordularının işgali altındadır.

Rus sosyal emperyalistleri «emperyalizme karşı mücadele» palavrasıyla, ezilen dünya halklarının mücadelesini saptırmaya çalışırken, ABD emperyalistleri ve dünya tekelci burjuvazisi, sadece anti «sosyal emperyalizm» safsatasını yayarak dünya işçi sınıfı hareketini ve ezilen dünya halklarının mücadelesini yedeğine düşürmeye çalışıyor. Bu emperyalist tuzaklara karşı uyanık olmak zorundayız. ABD emperyalizmine ve Rus sosyal

emperyalizmine karşı mücadeleyi birlikte ele almak gerekiyor. Ancak böyle ele alındığında ezilen dünya halkları iki süper devletin aralarındaki rekabetin kurbanı olmayacaklardır.

İki emperyalist güç bir yandan «barış», «stabilizasyon» palavralarını atarken diğer yandan dünya çapında savaşa hazırlanmaktadır. Proletarya ve ezilen dünya halkları ABD ve Rus sosyal emperyalizmine ve kendi gerici burjuvazisine karşı savaşa hazırlanmalıdır. Halkların herhangi bir emperyalist devlete dayanarak diğer emperyalist devlete karşı gerçek bir bağımsızlık mücadelesi vermesi mümkün değildir. Ezilen dünya halkları açısından bir emperyalist devlete dayanarak diğer emperyalist devlete karşı mücadele etmenin nelere mal olduğunu Irak Kürdistanı ve Angola ulusal kurtuluş deneyleri açıkça göstermektedir.

Emperyalistler ve sosyal emperyalistler etki yaptıkları ülkelerde, gerici burjuvazi ile ittifak yapmaktadırlar. Onlar gerici burjuvazi vasıtasıyla bu ülkelerdeki sömürü ve baskılarını sürdürmektedirler. Emperyalist güçler dünya çapındaki mücadelede ve halkların devrimci mücadelelerine karşı bu güçleri vurucu güç olarak silahlandırmaktadırlar. Bu yüzden, bu güçler biri diğerinden ayırd edilemez. İçteki gerici güçlerle, onu devirinceye kadar, mücadele etmeden, dış düşmanla mücadele edilemez.

Emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı mücadelenin temel gücü proletarya ve ezilen dünya halklarıdır. Bu iki emperyalist güce karşı mücadelede proleteryanın ve ezilen dünya haklarının gücünü inkar ederek burjuva ordularının güçlendirilmesini savunup yerli hakim sınıflara bel bağlamak oportünizmdir.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

TÜRKİYE'DE DURUM :

Türkiye emperyalizme bağımlı bir ülkedir. Emperyalist sistemin içine girdiği bunalımlar ve bu bunalımların derinleştirdiği çelişkiler Türkiye'de de etkisini göstermektedir. Büyük zenginlik kaynakları, bölgedeki jeopolitik konumu Türkiye'yi iki süper devlet arasında önemli bir rekabet alanı haline getirmiştir. Son yıllarda ABD emperyalizminin nispeten zayıflayan etkinliği sosyal emperyalizmin Türkiye üzerindeki egemenlik eğilimini daha da artırmıştır. Sosyal emperyalizm bugün Türkiye'yi ABD emperyalizminin etki alanından çıkarıp kendi etki alanına almak için yoğun bir gayret içine girmiştir.

Türkiye'de emperyalizme bağımlı kapitalizm, temelindeki sınıfsal baskı ve sömürünün yanında özel olarak ulusal baskı ve sömürü özelliğini de göstermektedir. Türkiye'de gelişen dışa bağımlı kapitalizm ihtiyacını duyduğu ilkel sermaye birikimini sağlamak için bir yandan emekçi sınıflar üzerinde klasik anlamda sömürgeci ilişkileri kur- dan da egemenliği altında bulunan Kürdistan üzerinde klasik anlamda iç sömürgeci ilişkileri kur-

muştur. Türkiye'de dışa bağımlı kapitalizmin üstünde temellendirildiği bu sınıfsal ve ulusal sömürü, Türkiye'de iki süper devlete ve yerli gericiliğe karşı mücadelenin temel özelliklerini belirlemektedir.

Osmanlı İmparatorluğunun bir kalıntısı olan Türkiye Cumhuriyetinin siyasi sınırları temelde emperyalizmle Türk hakim sınıflarının ortaklaşa iradesiyle belirlenmiştir. Türkiye Cumhuriyetinin kurulmasında Ortadoğu çapındaki çıkarları açısından emperyalizmle Türk hakim sınıfları arasında, nisbi bazı ihtilaflara rağmen varılan sonuç emperyalizmin ve Türk hakim sınıflarının çıkarlarına uygundur.

Kürdistan sürekli olarak Osmanlı imparatorluğu, İran ve Çarlık Rusyası arasında ihtilaflı topraklar olmuştur. Çeşitli zenginlikleri ve jeopolitik önemi Kürdistan'ı sürekli olarak saldırılara uğramasına ve topraklarının yağma edilmesine sebep olmuştur. Osmanlı, İran ve Çarlık Rusya'sı arasında birçok defa paylaşılmasına rağmen en son paylaşılması Birinci Paylaşım Savaşından sonra gerçekleştirildi. Başta İngiliz ve Fransız emperyalizmi olmak üzere çeşitli emperyalist güçlerin ve bölgedeki gerici hakim sınıfların ortak iradelerine uygun olarak toprakları paylaşılan Kürdistan günümüzde dört ayrı parçaya bölünmüştür. Kürt

ulusu, iradesine ve çıkarlarına aykırı olarak yapılan bu parçalanmaya karşı, sürekli olarak başkaldırmasına rağmen, hareketlerin gerici önderlikleri sömürgeci hakim sınıfın amansız baskı ve katliamları ve emperyalist güçlerin hareketler üzerindeki etkinlikleri ve oynadıkları oyunlar her seferinde de yenilgiyle sonuçlanmasına yol açmıştır.

Kürdistan'daki yer altı, yer üstü ve zengin iş gücü kaynaklarını sömürerek palazlanan bağımlı Türk burjuvazisi Kürt ulusunun her türlü ulusal, siyasi ve iktisadi değerlerini gaspetmiştir. Türk hakim sınıfları, ulusal varlığını inkar ettiği Kürt ulusunun «dağlı Türkler» oldukları demogojisini savunuyorlar.

1973'lere kadar Türk hakim sınıflarının kuyrukçuluğunu yapan oportünizmin revizyonizmin ve sosyal şövenizmin körelttiği «sosyalist hareket»inin Kürdistan ulusal sorunu karşısındaki tutumu Türk hakim sınıflarının aynısı olmuştur. Bu da genel olarak Türkiye'de işçi sınıfı hareketine karşı Kürdistan ulusal saflarında güvensizliği ve düşmanlığı körüklemiş ve Kürdistan ulusal saflarında proleter devrimci düşüncenin gelişmesini geriletmiştir. 1973, ezen ulus saflarında olduğu kadar Kürdistan ulusal saflarında da proleter düşüncenin filizlenerek boy atması açısından bir dönüm noktası sayılır.

Türkiye'de 1973'lerden bu yana gelişen proleter devrimci hareket proletaryanın önündeki her meselede olduğu gibi Kürdistan ulusal meselesinde de geçmiş, oportünist, sosyal şöven ihanet çizgisi ile arasında kesin hatlar çizmekle beraber, hala bazı etkilenmelerden ve tereddütlerden kendisini tamamiyle kurtaramamıştır. Ancak herşeye rağmen gelişen hareketin farklı niteliğini umutla görüyoruz.

Kürdistan ulusal meselesinin değerlendirilmesinde proleter devrimcilerle revizyonistler arasındaki sınıf özelliklerinden kaynaklanan çok farklı büyük görüş ayrılıkları vardır. Revizyonizm Kürt ulusal varlığını inkar ve Kürdistan ulusal hareketine karşı düşmanca bir tutum izlemektedir. Ancak bu bizi hiçte şaşkınlığa düşürmüyor. Çünkü çok iyi biliyoruz ki revizyonistler burjuvazinin devrimci saflardaki ajanlarıdır. Doğal olarak her meselede olduğu gibi Kürdistan ulusal meselesinde de hakim sınıfların çıkarlarını savunuyorlar. Türkiye'de bütün toplumsal kesimlerin etkilendiği ve sürekli ve yoğun bir biçimde tartışılan Kürdistan ulusal sorunu, devrimci çevlerde de tartışması yapılan en temel meselesi haline gelmiştir. Ancak şu bir gerçektir ki yapılan tartışmalarda varılan teorik sonuçlar büyük hatalar ve eksikliklerle doludur.

Devrimci saflarda Kürdistan ulusal meselesinin değerlendirilmesinde ezen ve ezilen ulus milliyetçiliği hala etkinliğini sürdürmektedir. Kürdistan'ın sömürge olup olmadığı meselesi, uzun bir tartışma dönemine rağmen, çoğu çevrelerde çeşitli oportünist ve şöven görüşlerin etkisiyle hala bazı tereddütler vardır. Kürdistan'ın sömürge olup olmadığı meselesi, bazı ulusal çıkarlar kaygısıyla ciddi bir biçimde tartışılmaktan kaçınılıyor. Tabanlarındaki Kürt devrimcilerini yitirecekleri korkusuyla gerçekleri üstünkörü bir biçimde geçiştirenleri de bunların arasında saymalıyız. Tekkeci anlayışlarla ülkenin somut gerçeklerini inkar etmek ya da görmemezlikten gelmek proleter devrimci harekete yarar sağlamaz.

Türkiye üzerinde yoğun bir rekabet içerisine giren ABD emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmi özel olarak da, Ortadoğu'da ve Türkiye'de ağırlıklı bir mesele olan Kürdistan ulusal hareketi içinde de aynı rekabeti sürdürüyorlar. ABD emperyalizmi karakterine uygun olarak Kürdistan eğemen sınıflarına yaslanırken, Sosyal emperyalizm küçük burjuvaziye yaslanmaya çalışıyor. Sovyetlerin Türkiye ve Kürdistan üzerinde, beliren yayılma eğilimi ile birlikte düne kadar ulusal hareketin karşısında olan çevrelerin birden bire ulusal saflarda «Özgürlük yolcuları» kesilmeleri gözden kaçacak bir olay değildir.

Kürt burjuva milliyetçiliği Kürdistan'daki sömürgeci ilişkileri değerlendirirken, Kürdistan ulusal hareketi ile, Türk halkının, hakim sınıflara ve emperyalizme karşı mücadelesi arasındaki diyalektik bağı inkar ediyorlar. Yine aynı çevreler, emperyalizmin Türk sömürgeciliği aracılığıyla Kürdistan'da sürdürdüğü emperyalist sömürüyü de görmemezlikten geliyorlar.

Burjuva milliyetçiliği, Kürdistan ulusal meselesini dar ulusal çerçevede değerlendirdiğinden, uluslararası plandaki gelişmelerin değerlendirilmesini, ulusal çıkarlar açısından zararlı olarak görmektedirler. Dünya kadar ABD emperyalizminin Kürt ulusunun düşmanı olmadığını söyleyerek ABD emperyalizmine karşı mücadeleyi red edip anti-emperyalist mücadelenin ulusal çıkarlara zarar vereceğini söyleyen burjuva milliyetçileri bugün yayılmacı bir özellik kazanan sosyal emperyalizme karşı mücadeleyi de aynı gerçeklere dayanarak red etmektedirler. Proleter devrimciler, sınıfsal nedenlerle olduğu gibi ulusal nedenlerle de bu hatalı düşünceye karşı mücadele etmelidirler.

DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK

Demokratik kitle örgütlerinde örgütsel çalışmada uygulanması gereken temel ilke demokratik merkeziyetçiliktir. Bu iki ilke birlikte uygulanmalıdır. İkisinden biri ihlal edilirse demokratik kitle örgütlerinin örgütsel çalışması zedelenir. Demokratik kitle örgütlerinde demokratik organların, alttan üste doğru seçimle oluşturulması. Merkeziyetçilik demokratik bir biçimde yapılan seçimlerle oluşturulan organların kararına herkesin uyması, alt organın üst organın kararına uyması ve karar alınırken azınlığın çoğunluğa uymasıdır. Hayati konularda, yönetici organlar üyelerin görüşlerini almalı ve kararlarını genel eğilime uygun bir biçimde almalıdır. Azınlığın çoğunluğa tabi olması, azınlığın görüşlerini organ içerisinde savunmasına engel değildir. Ancak karar alındıktan sonra herkesin katılmadığı bir karar olsa bile uygulaması zorunludur. Yönetici organlar üyelere çalışmalarını hakkında sürekli olarak bilgi vermelidir. Yönetici organlar, tabandan gelecek olan eleştirileri dikkate almalı, hiçbir üyenin eleştiri hakkını ortadan kaldıracı uygulamalara gitmemelidir. Yönetici organlar ve yetkili kişiler hata yaptıklarında özeleştiri yapmalıdırlar. Eleştiri ve öz eleştiri örgütsel çalışmanın dinamizmi ve gelişmesinin temel şartıdır.

GRUPLARIN ELEŞTİRİSİ

A) Bugüne değin örgütün bağımsızlığını yok eden, örgütümüzü siyasi partilerin yan örgütü haline getiren Birlik ve Dayanışma, Demokratik Merkezîyetçiler, Özgürlük Grubu ve aynı görüşleri hemen hemen paylaşan tüm modern revizyonist düşünceye sahip gruplar, örgüt içi demokrasiyi yok edip, örgütü parçalayıp, kendileri gibi düşünmeyen şubeleri fesh, üyeleri ihraç etmişlerdir. Yine öğretmenlerin özgürlük, demokratik hakları için hiç bir mücadele vermedikleri gibi sendikal hakkımızı unutmuşlardır.

Çok uluslu ülkelerin eğitim sistemini gündeme getiren hiçbir programı taslağı yapılamadığı gibi, tüm getirdikleri öneri ve programlar ezen ulusun çıkarları doğrultusunda olup, sömürge şartları geçirilmiştir.

B) Diğer anti revizyonist gruplar ise kendi tekke ve grup çıkarlarını ön plâna çıkarmış olup programına lafta bazı «doğu sorunlarını» koyup, bu uğurda samim bir mücadele etmişlerdir.

İLKELERİMİZ :

1 — Emperyalizme, sosyal emperyalizme, sömürgeci faşist diktatörlüğe ve feodalizme karşı olmak.

2 — TÖB-DER'i ülkede sosyal emperyalist yayılmanın aracı haline getirmek isteyen revizyonizme karşı mücadele etmek.

3 — Ulusların kardeşliğini inkar eden ve bir ulusun diğer bir ulus üzerinde egemenliğini savunan şövenizme, sosyal şövenizme karşı mücadele etmek.

4 — Örgütsel çalışmalarımızın temel prensibi olan, kitlemizin ekonomik ve demokratik talepleri uğruna mücadele etmek ve bu mücadeleyi Türk ve Kürt halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesiyle birleştirmek.

5 — Örgütün birliği, beraberliği, bağımsızlığı uğruna mücadele etmek.

6 — Kürt ulusu ve azınlıklar üzerindeki ırkçı şöven, asimilasyoncu, eğitime karşı olmak. Eğitimin herkesin anadiliyle yapması, dilini ve kültürünü geliştirmesi hakkı uğruna mücadele etmek.

TALEPLERİMİZ :

1 — Grevli ve toplu sözleşmeli sendikal hakkı için mücadele.

2 — Kürt ulusunun ve Türkiye'deki diğer azınlıkların dillerini, kültürlerini geliştirmeleri ve eğitimin buna göre yapılması için mücadele etmek.

3 — Anti demokratik yasaların, 125, 141, 142, 146 v.b kaldırılması için mücadele etmek.

4 — İl disiplin kurulları kaldırılmalı, bunlarına yerine İdarî mahkemeler kullanılmalıdır.

5 — Bütün yöneticiler taban (öğretmenler) tarafından seçilmeli.

6 — Örgüt üyelerimizi nicel ve nitel yönden geliştirmek.

7 — Demokratik kitle örgütleri ile organik bağ sağlamak.

8 — Meslek ve özlük sorunlarımız için özlük bürosunun kurulması ve bu uğurda mücadele etmek.

9 — Halkla olan ilişkilerimizi geliştirmek için çalışmalarda bulunmak.

10 — Örgüt içi Demokrasiyi gerçekleştirmek ve korumak. Bunun için :

a) Bölge büroları açarak tüm öğretmenlerin örgütte söz ve karar sahibi olmalarını sağlamak.

b) Örgüt çalışmalarında üyelerin dünya görüşlerine bakılmaksızın kollektif çalışmayı, örgütsel işlerliği ve canlılığı sağlamak.

c) Örgütte özgür tartışma ortamını yaratmak.

d) Örgüt olanaklarının üyenin siyasi görüşlerine göre ayırım yapılmadan tüm üyelerce eşit kullanılmasını sağlamak.

e) Tüm yayınların şube kitaplığında serbestçe okunması ve satılmasını sağlamak.

f) Örgüt yayın organını öğretmenlerin ortak sesi haline getirmek. Öğretmen sorunlarıyla ilgili olarak her görüşün yayınlanmasını sağlamak.

11 — Örgütün bağımsızlığını sağlamak. Bunun için :

a) Örgütümüz TÖB-DER herhangi bir siyasi görüşün yan kuruluşu haline getirilemez.

b) Konulacak ortak ve bağımsız eylemlerde, diğer örgütlerle tabanda sıcak ilişkilerin gelişmesini sağlamak. Sadece belli siyasetlerin temsilcileri örgütlerle değil tüm demokratik kitle örgütleri ile ilişkileri geliştirmek.

c) Diğer kitle örgütleri ile yapılacak ortak eylemlerde eylemin özüne uygun ortak sloganlar saptamak.

12 — Örgütümüz TÖB-DER'in bütünlüğünü sağlamak. Bunun için :

a) Örgütün bütünlüğünü ve öğretmen kitlelerinin birlikteliğini bozucu bütün davranışlara karşı mücadele etmek.

b) Düşüncelerinden dolayı üyelerin örgütten ihraç ve şubelerin feshedilmesine karşı olmak ve bunun için mücadele etmek.

13 — Öğretim özgürlüğünün ve can güvenliğinin sağlanması, Milli Eğitim'deki faşist yuvaların dağıtılması, faşist, ırkçı, şoven, asimilasyoncu eğitim sistemine ve bu nitelikteki kitaplara karşı mücadele etmek.

— KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK.

— KAHROLSUN ABD ve RUS SOSYAL EM-
PERYALİZMİ.

— KAHROLSUN IRKÇI, ŞÖVEN MİLİTARİST
ve ASİMİLASYONCU EĞİTİM.

— YAŞASIN DEMOKRATİK EĞİTİM.

— YAŞASIN HALKIMIZIN ULUSAL KUR-
TULUŞ ve DEMOKRASİ MÜCADELESİ.

— YAŞASIN ÖRGÜTÜMÜZ TÖB-DER.

— GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİ-
KA HAKKI İÇİN İLERİ.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÙLTÜR
VAKFI

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÙLTÜR
VAKFI